

faste Beløb efter den bestaaende Lov, hvilket Beløb — jeg tillader mig at indskyde den Bemærkning her — alle i Landstinget i Fjor var enige om at forhøje til 402 Kr.; saa var der forskellige Tillæg til de 402 Kr., bl. a. et Brændseltillæg paa 30 Kr. (Afbrydelse af Martin Hansen). Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har altid saa ondt ved at tie stille, naar andre taler; han skulde lære af os andre, vi sidder altid saa skønt og tier stille, naar han taler. Men altsaa det faste, som efter Forslaget kan ydes, er 240 Kr. Hvis vi nu vil regne ud, hvor meget det egentlig forslaar, som Staten yder til en saadan Enke ude paa Landet, saa skal hun jo for det første have Tag over Hovedet, og det allerbilligste, man i alt Fald oppe paa min Egn kan faa et enkelt Værelse med Kogekakkelovn for, er 10 Kr. om Maaneden, altsaa 120 Kr. om Aaret. Dernæst skal hun bruge 30 Kr. til Brændsel — det er da det allermindste —, og saa bliver der 90 Kr. tilbage eller lige akkurat 25 Ø. daglig til Føde, Klæder, Belysning, og hvad andet der kan være. Det er ikke nogen særlig stor Sum, saa der er ikke nogen som helst Grund, heller ikke for det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, til at staa op og rose sig af, at man er særlig overdaadig overfor en saadan gammel Enke. Nu ved jeg vel, at efter § 6, 1ste Stykke, har Kommunalbestyrelsen Ret til at yde Tillæg paa indtil 80 Kr., vel at mærke, naar der ydes det samme procentvise Tillæg til alle Aldersrentenydere i Kommunen. Vi forudsætter, at Kommunen forstaar, at det er nødvendigt at yde denne Enke 80 Kr. til. Det bliver altsaa 170 Kr., som hun har til Føde, Klæder, Belysning o. s. v. Det er mellem 46 og 47 Ø. daglig. § 6, 2det Stykke, giver Adgang til at yde et personligt Tillæg, fortrinnsvis i Tilfælde af Sygdom, som kræver Hospitalsbehandling, særlig Sygepleje i Hjemmet eller lignende; det vil som Regel være 80 Kr. Derved faar hun altsaa et Tillæg af 21—22 Ø. daglig. Altsaa, en Enke, der faar Aldersrente i en Alder af 65 Aar og altsaa faar den med dens fulde Beløb, vil man, naar hun er syg, give 68 Ø. daglig til Føde, Klæder, Belysning og Pleje.

Jeg synes ikke, det er noget, som der er nogen som helst Grund til hverken at være stolt af eller rose sig af. Jeg synes, det er for lidt, og at det er med Rette, at dette Lovforslag har vakt Forbavselse. Jeg vil stærkt advare imod at sætte Taksterne saa lavt, at man driver

de gamle over paa Fattigvæsenet, for alle vi, der har eller har haft med kommunale Sager at gøre, ved, at sker det, bliver Forsørgelsen af dem langt dyrere, og jeg tør forsikre ærede Medlemmer, at hvis man ikke havde haft Aldersrenteloven med de faste Takster eller den gamle Alderdomsunderstøttelseslov, efter hvilken man dog gav de gamle nogenlunde tilstrækkeligt, saa vilde man have drevet Folk over paa Fattigvæsenet, og det skal man vogte sig for. Det udsætter man sig for, naar man sætter Taksterne saa lavt, at det er umuligt for de gamle at leve af Renten. Det kan de efter min Mening ikke, naar Renten bliver saaledes som foreslaaet i dette Lovforslag. Derfor tror jeg ogsaa, at det vil blive umuligt for den højtærede Indenrigsminister at fastholde det.

Man kan tale saa meget, man vil, om Statens økonomisk daarlige Stilling. Jeg kunde fremdrage adskillige Poster paa Statsbudgettet, som ikke tyder paa, at vi er lige paa Fallittens Rand her i vort Samfund, men jeg skal ikke gøre det. Der kunde fremdrages adskillige Lønningsposter, som tyder paa det stik modsatte. Jeg vil gerne fremhæve, at de daarlige Tider, som man taler saa meget om, og som vi jo ogsaa er inde i, forud-saa man, da man i 1922 gennemførte Aldersrenteloven. Venstres Ordfører, Hegelund-Lange, sagde den Gang, at vi muligvis vilde faa daarlige Tider, Tider, som han betegnede som mørke og vanskelige og som en Ørkenvandring for det danske Folk. I saadanne Tider og under saadan en Ørkenvandring skulde man have Aldersrenteloven lysende som Venstres Skjoldmærke, tror jeg, han sagde. Vi syntes, at det var udmærkede og fornuftige Udtalelser af Venstres Ordfører.

Grunder man nærmere over det foreliggende Lovforslag, kommer man uvilkaarlig til at spørge sig selv, om der ligger noget skjult i Lovforslaget, ligger noget udover denne, man kan godt sige, stærke Nedskæring overfor de gamle. Vil man bane Vejen for den Folkeforsikring i Renkultur, som er omtalt af ærede Ordførere før her i Rigsdagen? Den højtærede Minister omtalte den ikke i sin Forelæggelses-tale, vi kender jo den højtærede Minister som en diplomatisk Mand. Men der er andre af Venstres Rigsdagsmænd, som har omtalt den paa Møder. For nylig har det ærede Medlem Hr. Vagn Bro paa et Møde i Ribeegnens ifølge „Vestkysten“ hævdet, at Venstre vil arbejde for Folkeforsikring for derigennem at skabe et frit Folk i et